

Emlékezés A Barátomról

Csak ülök itt magamban, s közben felidéződik bennem az a rengeteg közös élmény, melyet társaságodban élhettem át.....közben rádöbbenek, hogy ezek szinte kivétel nélkül mind, valami mosolyt előcsalogató eseményként tűnnek elő, melyek sajnos Nélküled most már csak szép emlékként élnek tovább.

Aztán felidéződik bennem egy jellemzően „Matyis” történet is, mely habitusod, az emberekhez és élethez való hozzáállásod – a bennem, Rólad kialakult képet – kicsit visszaadja:

Eger, valamelyik régebbi őszi verseny. Egy kellőképpen „elkefél” versenynap végén, mikor sikerült egymás butaságait kellőképpen felülmúlni, füstölgő fejem láttán kitalálja az én kedves partnerem: „*Induljunk!*” A kötelező ’hova’ kérdést meg sem várva érkezik egy taxi, amivel – Komlós Zsuzsival kiegészülve - kimegyünk a Szépasszony-völgybe! „*Jaj má’ , úgy Egerben lenni, hogy itt nem is voltunk?!*” kapom a ’kioktatás’ következő részét! Megérkezésünkkor, a komplexumra képzeletben ki van téve a megtelt tábla, szóval minden nyitva lévő pince tele van a szomjas emberekkel – reménytelen a helyzet. Az egyik egységben egy 8 fős asztalnál 6 fiatal, csinos – mint később kiderül orvosi egyetemista – „*menyecske*” üldögél, s kedves barátom egy szokásos „*Kezít csókolom a szép hölgyeknek, meg tetszenek-e engedni, hogy ideüljünk!*” megszólítással aktivizálja magát. Aztán 5 perc múlva már mindenki Matyi udvarias, kellemes anekdotáin nevetve szórakozza végig az estét, elfeledve a nap összes bosszúságát.

Kedvességed, közvetlenséged és emberséged kiérződött már az első megszólításból, s azonnal elvarázsolt mindenkit.

Mint mindig.

Ebben a „*konstellációban*” is hiányzol „*Bátyuska*”, s biztosra veszem, hogy ezzel az érzéssel nem vagyok egyedül.

Nyugodj békében, kedves Partner!

(Kérlek, mikor a Lacikkal és Tamással ott fenn nyomjátok a zrugát, azt a „bizonyos” kifejezést – ha lehet – mellőzzétek! Tudod: Ott érzékenyebbek erre!)

Szalár Zoltán